

В Штентах страшна промислова криза. Криза, якої ще сьвіт не бачив. Великому кораблеві велика й плаваба. Американський капіталізм найбільший у сьвіті, його анархистична (безладна) господарка мусила викликати до того печувану з обширности та наслідках промислової кризи. Варюючи над доларами, уцпваючиюс тією владою, що давало їм золото, кпніталісти посліпілі, поглухли. Міліони народу падало від утоми— вони нічого не робили. Міліони голодали— вони, чого не могли пожерти, скорше топили в океані, падали в огні, а не нагодували голодних. Штенти, Канада, цілий сьвіт стогнав, підплавуючи кривавими сльозами, капіталістам було весело. Іхні машини молили кістки цілого народу, некло трусилось перед вчинками „богобожних християн-капіталістів“. Людожерство опонувало сьвіт. За гроші продають душу, сумління, брата, вітчизну, нема чести, правда вбита, замкнута до корту!

Справді настали часи Анцихриста. Капіталізм заворожив усе людство блиском нікчемного золота. Веі пнуться до тікаючого від них долара: брат топче брата, батько продає дочку, син ріже матір— і все за долара! А капіталізм регочеться над варіятами і точе їхню червону, горячу, царуючу кров!.. Вік найпідлішого рабства, безчестного рабства!..

Так в Штентах, так в Канаді, так по цілій Америці, по всьому сьвіту.

Двісті мільонів рабів. Сотна капіталістів. Чотиреста мільонів дурних рук. Сотка підлих голів. Робітник, віддаючи свої сили, баче порятунк в зарібку, кривавім зарібку. Анцихрист регочеться над ним! Тисячу доларів, яку робітник не заробить собі і за рік, капіталіст рбскада на всілякі дурниці за один день.

Раби працюють.

Капіталісти сполучились в могутні трест-компанії і думають, що кара божа мене їх. Що кризи над ними не буде, що панованя їхне вічне.

Раби працюють. Руки раба і колеса залізної машини наробили товару, товаром наповнені усі итори, усі склепи, усі залізниці. Товару більше ніж можеть купити Канада, Штенти, уся Америка. Товару більше ніж треба сьвітовому ринкові. Трррр. камінь кинуто

під зубці машини, вона лопить, сипняється. Гроші розпущені банкерськими шахраями по всьому сьвіті. Ви думали, що на вас нема грому?! Маєте п—КРИЗУ! Догадував ся Анцихрист! Товару мільони тон—ніхто не купує. Робітник бродє голодний коло складів, що повні працею рук його.

І що роблять штентські пролетарі? Як тільки капіталісти сказали їм: забирайтесь з фабрик—сотки тисеч покірливо забрали свої сакви, останні \$60 віддали компанії за шіфкарту і повернули до старої Європи. А решта? То сотки виїхали, а мільони, що мают роботи? Капіталісти кажут собі так: „Ми їх не родили, то не маємо і годувати“. Не наша річ, хоч би й подохла!.. Так кажуть ті блонці, що з ласки робочого люду розжились на його струженім тілі. Робітнику Штентів, робітнику Канади! зрозумії слова ворогів твоїх.—Іх не обходять муки твоєї голодної смерті!

Ти поповнив смертельний гріх! Ти працював на неробів, ти годував дурмоїдів, ти слухав ся тих законів, які писались на твою погибель! Ти віддав госпонтарку краю в руки самолюбців—капіталістів. Тепер маєш кризу!

Щож лишається зробити мільонам робітників у Штентах? Спокойно згодитесь з пропозицією Рокфелера: подохнути, як ті миші в голодних рік?... Ні, на голодну смерть мало знайдеться охочих. Голод примушує думати. Тепер штентські робітники побачили, що жите не в доларі, а в соціалізмі.

Сталось чудо. Як вдарила криза, як почалось безробітє, штентське робітництво мов прокинулось від спового союу. Вчора воно спокійно слухало, коли капіталіст казав, що усе капіталістове. Сььогодні народ каже, що фабрики його-народні. І соціалісти Америки не сплять вони кажуть, що єдиний порятунк для народу—се соціалізм. Соціалісти Америки кличуть народ, щоб забрав він силою фабрики в свої руки і раз на завжди покінчив з дурною господаркою капіталістів.

Справді, на кращий час, час, такий як тепер, довго чекати. Міліони в небезпеці—відберіть добро в капіталістів, і жите ваше і дітей забезпечене. В ШТЕНТАХ ЗАНОСИТЬ СЯ НА СОЦІАЛЬНУ РЕВОЛЮЦІЮ. До неї готуються соціалісти, го-

тують ся до неї і капіталісти.

Соціалісти кличуть наріа в маючий бути сїєї весни в Штентах виборах ПОДАТИ ГОЛОС НА СОЦІАЛІСТІВ. Вони кажуть: „виберіть соціалістів, хай їх буде більшість, і ми загосмо усі ваші рани. По Штентах зникнуть нужда і плач,—з соціалізмом придуть радість і добробуд. ВИБИРАЙТЕ СОЦІАЛІСТІВ!“

Капіталісти тежготуютьє. Вони бачут, що голодні мільони довго не витримають. Вони бояться, щоб народ силою не забрав фабрик і НАЙМАЮТ ВОЙСКО! Чуєте! штентські капіталісти готуютьє заспокоювати голод наших братів кулями!!

Голод і небезпека мільонів зробила те, що СОЦІАЛІЗМ УЖЕ СТОИТЬ В ДВЕРЯХ АМЕРИКИ! Брате робітнику! Кидай шуфлю, кидай бігу! Чуєш! Соціалізм уже обома ногами в Америці. Прищов він давно вичікувани гість радості! Прищов давно бажаний Христос, врятувати нас від мук капіталістичности. Коли не хочеш, щоб його вдруге розіпняли—не будь байдужним! Ставай в ряди борців за нове жите, ставай в ряди Соціалістичної Партії. Дивись з відділь з Канади: там в Штентах розпочинається. Сььогодні в Штентах, завтра в Канаді!..

КАНАДИЙСКЕ.

Криза з Штентів перенеслась, як хвороба і до Канади. Хоч канадійське робітництво звикло до дого, що має роботу лише три місяця на рік, але тепер і тієї немає. Чекаємо на весну. Ждуть, може весною почнеться робота, щоб віддати себе на добровільні муки. Але чи буде та робота? Криза тягнеться не один місяць. Не в роботі порятунк. Скільки тисяч нашого брата капіталісти забрали до каміня, до лісу. Коли почелась криза, усеї цей люд теперь сквітували; він вертає снігами, морозами, до мів вертає. Шляхи з Онтаріо роятьєся народом.

Де поїзд тою трекою, яку може його руки робили. Але гроша на тікет немає. Най мене ся криза, чи не буде другої? Коли нам легко буває? Раби були, раби сьємо! Чи маємо право віддати дітям в спадчину лише свої кайдани та недолю? Ні! між нами є мільони ще цілком молодих людей.

Ми хочемо покуштувати щастя!

Робітнику! наше щастя в машинах! в соціалізмі! Здобудьмо їх!.. Ми приїхали до Канади. Нас одуряли агенти, кажучи, що тут є щастє. Його нема. Але ми тепер знаємо, що його нїде нема, ні в Канаді, ні в Аргентині, ні в Бразилії.

Воно ось тут коло мене. Воно в моїх руках, а я не бачу його. Воно щепоче мені над вухом; „Стань членом Соціалістичної Партії Канади. Іди до тих, що приєняли один одному зробити з Канади, з усього сьвіту рай сегосьвітній. Іди до них, і я буду твоє.“

Так, іди до нас, робітнику, поможи нам побороти капіталістів.

Дивись, у Штентах наші брати тепер завзато взялись провести до парламенту лише соціалістів. А у нас в Отаві в Домініяльним парламенті чи є соціалісти?

В 1908 році Домініяльному парламентові кінчається річинець. Робітники мусят наповнити Домініяльний парламент в Отаві соціалістичними послами.

Помятай, робітнику, що вся нужда пропаде тільки тоді, як ти возьмеш Канаду у свої руки.

Пролетарі! Готуйтесь до виборів до Домініяльного парламенту Канади!

Давайте ладки на виборчій фонд!

Іменуєте кандидатами лише соціалістів!

ПРАВО ГОЛОСОВАНЯ.

До парламенту має право голосованя кожний, хто має 21 р. і прожив у Канаді 3 роки.

Кожному, хто зголоситься, уряд МУСИТЬ ДАТИ ГОРОЖАНЬСКІ ПАПРИ. Плата за них \$3.

Робітники! Кожний з Вас мусить виробити собі папери.

ДО РОБІТНИКІВ!

Товариші Робітники! Вам майже всім відомо, що у Вінніпегу завязалось перед кількома місяцями, товариство соціалістичне, якого одинока ціль повалити в діл всіх чорних духів, які все чигають, шоби ссати крови з робітництва. Та тї предвиджуючи, що їх в короткім часі може стрінуті, тому завязались всіма сила-

ми розбить товариство вже в самим разцьвіті, а шоб сего доковати, то ваялись на сльдючий спосіб:

„На 12 децембра с. р. оскаржено Комітетових; по-вище названого товариства, немов би то вони продавали шиво дня 16-го та 7-го дец. в гали Научн. тов. ім. Т. Шевченка; та так оскаржено, що в той час пішли детективи, аби зловить до вязниць їх, немов яких розбійників; шо і виконано, бо коли сїтками редактори „Червоного Прапора“ в редакції, так в той час взято его до тюрми; який мусів переспати одну ніч в холодній. На другий день товариші дали за него запоруку і взяли з тюрми. Другого найбільше нелюбого капіталістам Головацкокого, пошукували... та завдяки, шо не могли довідатись о його адресу,—не арештували, а який і решта товаришів: В. Кулька, А. Матийчук, Т. Корчак,—сами явились на термін в суботу т. е. 14-го децембра с. р.“

Так шож? Дононоцик Н. Ткачук (офісник) побачивши, шо оскаржених окружила ціла громада сьвідків, а він за собою не мав жадного, тому попросив суд, аби справу відложено на середу. 18-го с. м.

Товариші робітники!

Ви всі ті, котрим ярмо глибоко в'їлсь в шию. Ви з котрих висить піврана щкіра злобною рукою. Ви, котрі запряжені в ярмо капіталістичне так, шо за тяжкою працею й сьвіта не бачете, невжеж Ви холодно виднесетеь до сеї справи. Не вжеж Ви допустите, аби невинно карали наших товаришів?!

Ні, того не станесь!..

Через тую ж причину, „Червоний Прапор“, який мав вийти в четвер 12-го дец. сїзнив ся, і вийде аж 16-го.—с. м.

Ворог видав війну... Ідм же на зустріч!..

З РОБІТНИЧАГО ЖИТЯ.

Як німецькі соц. демократи агітуют за своєю пресою? Німецький центральний орган соц. демократів „Vorwarts“ має 135 тисяч передплатників. Робітники думають однак, шо 135 тисеч, се за мале число для так великого сторонництва, тому постановили поагітувати сильніше за своїм дневником. Ото